

Forfatter: Flemming Lundgreen-Nielsen

Titel: Udrag fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Flemming Lundgreen-Nielsen: "N. F. S. Grundtvig", i Flemming Lundgreen-Nielsen: *N. F. S. Grundtvig*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-grundtvig-p-shoot-idm139787859289936.pdf>
(tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig

En af dem, Valhalla-legen (US III 581-601), udspillede mellem Grundtvig og Baggesen i indviklede offentliggjorte rimbrevve 1815-16, hvor Grundtvig, med anerkendelse af modstanderens åndelige stude, dog måtte bebrejde ham en tilbøjelighed til litterær selvnydelse og en afhængighed af ussel kritik. De to digtere kom ikke på ret talefod: Grundtvig fandt sandheden i den åbenbarede tro, mens Baggesen fandt den i den gudgivne fornufts funktion. En litterær fejde til afstrafning af den unge Johan Ludvig Heiberg, der havde gjort grin med B.S. Ingemanns højspændte idealisme og hængt Grundtvig ud i en parodi på de gamle ABC-rim, tabte Grundtvig efter de fleste udenforståendes skøn med glans i 1817. Eneste lyspunkt i samtiden var egentlig netop bekendtskabet med den seks år yngre Ingemann. Det indledtes med Grundtvigs læsning af hans allegoriske epos *De sorte Riddere*, 1814, i juni samme år under poplerne ved Torkildstrup præstegård - som var Ingemanns barndomshjem og nu broderen Otto Grundtvigs bopæl. Venskabet fortsattes med samkvem i København indtil Ingemanns Italiensrejse 1818-19 og mundede ud i en langstrakt og særdeles værdifuld brevveksling mellem København og Sorø 1821-59 (trykt ved Svend Grundtvig i 1882).